

fremdrager enkeltheder i det lovforslag, der vitterligt er til behandling. Det må være nok i forretningsordenen af fremhæve, at førstebehandlingsdrøftelsen sker »ud fra principielle synspunkter«.

54) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»**053.** I § 11, stk. 1, 5. pkt., udgår ordene »og forslag om motiveret dagsorden.«

Til nr. 54

Det er særdeles vigtigt, at folketingets politiske tilkendegivelser kan finde sted i form af motiveret dagsorden – også ved lovforslags 1. behandling. Netop når forslag er til 1. behandling, er man i en ny politisk fase, og der er vel her større brug for instrumentet motiverede dagsordener end næsten på noget som helst andet område. Eksempelvis kan henvises til, at regeringen Hartling faldt ved en dagsorden stillet ved en 1. behandling den 28. januar 1975. Det ville have været parlamentarisk aldeles utilstedeligt, om folketingets flertal ikke ved den situation, der var opstået efter nyvalg, kunne have tilkendegivet sin holdning til regeringen ved en motiveret dagsorden. Hvis man blot for at opfylde det krav skulle have arrangeret en særlig åbningsdebat, ville det være at vidtløftiggøre tingets arbejde unødigt. Da man ikke på forhånd kan vide, om en debat fører til, at der samles et flertal om en motiveret dagsorden i en eller anden udformning, kan man ikke henvise et folketingsflertal til blot at forhandle sig frem uden for folketingssalen til et grundlag og så gennemtvinge, at der kommer en debat, hvor dagsordenen kan fremsættes.

Den i 1976 gennemførte regel om, at dagsordener ikke kan fremsættes ved 1. behandlinger, er derhos muligt i strid med grundlovens § 15, der foreskriver, at folketinget skal kunne skille sig af med en regering eller en minister ved dagsordensvedtagelse. Når dette er et grundlovskrav, kan man selvsagt ikke i forretningsordenen sige, at det dog kun kan ske den 29. februar. Men det er et skridt på den vej, man tog ved den 28. maj 1976 at vedtage det ulykkelige dagsordensforbud, der nu søges fjernet igen. Det bemærkes, at der uden afbrydelse har været fri adgang til at

stille motiverede dagsordensforslag ved 1. behandlinger i perioden 1849–1976.

Af et *flertal* (S, KF, CD, RV, KrF):

55) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»**054.** I § 11, stk. 1, 5. pkt., udgår ordene »og forslag om motiveret dagsorden.«

Til nr. 55

Ændringen er en konsekvens af den under nr. 95 foreslåede ændring.

Af et *mindretal* (FP):

56) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»**055.** I § 11, stk. 1, udgår sidste punktum, og i stk. 2 ændres ordene »Når et lovforslags overgang til 2. behandling er vedtaget« til: »Når et lovforslag er overgået til 2. behandling.«

Til nr. 56

Det er en meningsløs formalitet at have særskilt afgørelse efter hver eneste 1. behandling om, hvorvidt forslaget skal overgå til 2. behandling.

57) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»**056.** I § 12, stk. 1, ændres »2 dage efter« til: »andendagen efter.«

Til nr. 57

Begrundelsen er som anført under forslag nr. 49.

58) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»**057.** I § 12, stk. 2, 1. pkt., udgår ordene »lovforslagets paragraffer og.«

Til nr. 58

Det er tidsspildende omsvøb ved 2. behandling at stemme om de enkelte paragraffer ud over, hvad der er nødvendigt som følge af stillede ændringsforslag. Praktisk indebærer det blot sagligt set overflødig ekstraoplæsning fra formandspladsen. Dette søges